

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124205858
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124205858.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., korešpondenčná adresa: XXX XX A. E. F. XXX, zastúpeného JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53450345, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenému: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/103/2024-60 zo dňa 01.10.2024, takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok vo výrokoch II. a III. a v rozsahu zrušenia sa vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 100,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 15Csp/26/2022 na Okresnom súde Prešov nepriznal postupníkovi, ktorý uzavrel so žalovaným zmluvu o postúpení pohľadávky, nárok na zaplatenie dlžnej sumy vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní v rámci svojej obrany proti uplatnenému nároku úspešne uplatnil porušenie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa zo strany žalovaného, a preto je jeho nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia dôvodný.

Konštatoval, že pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd prvej inštancie vychádzal z toho, že finančné zadostučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadostučinenie je potrebné nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadostučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, konkrétne zo závažnosti porušenia práva či povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávnemu konaniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súdom vymedzené kritéria mal súd prvej inštancie za to, že suma vo výške 100,- eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadostučinenia (keďže morálnym

zadosťučinením bol aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/26/2022 a je ním aj odôvodnenie tohto rozhodnutia), a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a zároveň bude odmenou pre žalobcu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobil, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii sa pustil do sporu s veriteľom. Súd prvej inštancie preto nárok žalobcu v časti prevyšujúcej priznanú sumu zamietol.

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Proti tomuto rozsudku vo vzťahu k výrokom II. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Považoval za nesprávne právne závery súdu prvej inštancie, že suma vo výške 100,- eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Súdu prvej inštancie je pritom z rozhodovacej praxe známe, že žalovaný takýmto spôsobom, v ktorom si uplatňuje buď nedôvodné pohľadávky čo do výšky, resp. neplatné úvery zosplatní a následne ich postupuje na inkasné spoločnosti nedôvodné pohľadávky, ktoré sú následne nedôvodne súdne vymáhané, postupuje v početných prípadoch.

V konaní žalobca poukázal na rozhodnutia podľa ktorých výška primeraného finančného zadosťučinenia, aby dosiahla svoje funkcie, by mala v prípade hroziacej majetkovej ujmy predstavovať aspoň 50 % zo sumy, o ktorú bol alebo mal byť spotrebiteľ ukrátený.

V tejto súvislosti je podľa žalobcu evidentné, že primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur, nemôže vo vzťahu k dodávateľovi, ktorému paradoxne v krízovom období vzrástol za rok 2022 čistý zisk na 93 mil. eur a pre rok 2023 predstavuje 84 mil. (údaje z portálu G.) mať žiadnu z funkcií, deklarovaných súdom prvej inštancie.

Čo sa týka sankčnej funkcie, tá musí byť účinná a odrádzajúca a tieto dva ukazovatele predurčujú aj pojem primeranosti primeraného finančného zadosťučinenia. Práve zo strany žalovaného sa jedná o mimoriadne závažné porušenie spotrebiteľských práv a povinností. Porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby majetkový charakter. V tejto súvislosti žalobca citoval ust. § 4 ods. 8 a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Primerané finančné zadosťučinenie je podľa žalobcu vo výške 100 eur neprimerané aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50.000,- eur), ktoré podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Slovenská obchodná inšpekcia alebo Národná banka Slovenska. Vzhľadom na jednotlivé funkcie inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia a jeho účel, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred nečestnými dodávateľmi, tým že primeraným a najmä dostatočným spôsobom ich skrz finančnú sankciu príjmu k tomu, aby viac sa rovnakých a obdobných konaní nedopúšťali, resp. ich finančné zadosťučinenie má odradiť od nekalého, a zároveň vyjadriť aj dostatočné zadosťučinenie spotrebiteľovi za ujmu a príkorie zo strany dodávateľa.

Žalobca poukázal príkladom na niektoré najnovšie právoplatné rozhodnutia vo veciach primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré má k dispozícii, ktorými neboli priznané sumy iba v symbolickej výške: rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/2/2024–150 zo dňa 27.06.2024 bola priznaná 2.000,- eur, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12CoCsp/5/2024–104 zo dňa 16.04.2024 bola priznaná v sume 1.000,- eur, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3CoCsp/46/2022-128 zo dňa 01.02.2023 bola priznaná suma 900,- eur. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023, ktorým bolo zamietnuté dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, pričom v tomto konaní bola priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.000,- eur. Taktiež na konanie vedené na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 12CoCsp/5/2024, kde za obdobných skutkových okolností (v základnom konaní zamietnutá žaloba dodávateľa o zaplatenie sumy cca 10.000,- eur), odvolací súd priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur. Najmä z tohto dôvodu vychádzajúc z intencií tohto prípadu, si žalobca uplatnil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur, t.j. 10 % zo sumy voči ktorej bol úspešný v základnom konaní.

V zmysle uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a nenašiel žiadne pochybenia ani v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej

inštancie vyhodnotil všetky dôležité skutočnosti tak, že sumu 100,- eur, ktorú priznal žalobcovi považoval za dostatočnú, čo aj primerane odôvodnil v bode 14. rozsudku.

Žalovaný na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

6. V odvolacej replike žalobca okrem iného poukázal na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci primeraného finančného zadosťučinenia. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 22CoCsp/8/2023 zo dňa 30.03.2023 považoval primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur za neproporcionálne nízke a preto odvolanie žalobcov v tejto časti za dôvodné. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č.k. 22CoCsp/22/2024–166 zo dňa 28.11.2024 priznal primerané finančné zadosťučinenie 1.500,- eur a rozhodnutí č.k. 7CoCsp/9/2024–138 zo dňa 28.11.2024 sumu 500,- eur, t.j. viac ako 50 % zo sumy požadovanej dodávateľom nedôvodnou žalobou v tzv. základnom konaní.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania. Keďže výrok I., ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovie žalovaný odvolaním nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

10. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia v celkovej výške 1.000,- eur titulom úspešného bránenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15Csp/26/2022, v konaní o zaplatenie 9.543,26 eur s príslušenstvom.

11. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

12. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané splnenie zákonných podmienok základu nároku v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

účinnom do 30.06.2024 (ďalej ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá v spojení s prechodným ustanovením § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zmene a doplnení zákonov účinným od 01.07.2024.

13. Tvrdenie žalobcu o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 15Csp/26/2022 zo dňa 23.01.2024 (č.l. 3 až 9 spisu), ktorým bola žaloba žalobcu R Collectors s.r.o. (právny nástupca žalovaného, postupník) o zaplatenie 9.543,26 eur voči žalovanému (v tomto konaní žalobca) zamietnutá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 03.04.2024.

14. Týmto rozsudkom došlo k zamietnutiu žaloby spoločnosti R Collectors s.r.o. voči spotrebiteľovi v dôsledku prijatých záverov, že jeho právny predchodca, 365.bank, a.s. (v tomto konaní žalovaný) s odbornou starostlivosťou neskúmal schopnosti žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, čoho dôsledkom bolo bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, ako aj strata oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany 365.bank, a.s. považoval Okresný súd Prešov za neplatný právny úkon s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, a preto nemal naplnené podmienky podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. pre postúpenie pohľadávky na spoločnosť R Collectors s.r.o., a teda aj postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon.

Podľa odvolacieho súdu tak bol nepochybne naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného, ktorý spôsobil neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského úveru právo na primerané finančné zadosťučinenie. (porov. sp. zn. 7Cdo/80/2020 zo dňa 24.08.2022 publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR č. 4/2022 pod R 47/2022)

15. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu, ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, čo viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

16. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

17. Odvolací súd zároveň je toho názoru, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

19. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky

poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie.

20. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov; nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivý proces, táto vada zakladá prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

21. Z obsahu odôvodnenia výšky uvedeného v bode 14. napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa obmedzil v podstate len na všeobecné konštatovanie, že suma vo výške 100,- eur má dostatočný satisfakčný ako aj sankčný charakter voči žalovanému a predstavuje odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s veriteľom, napriek svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii. Konkrétne skutkové okolnosti týkajúce sa okolnosti tohto prípadu a intenzity a rozsahu nepriaznivých následkov z porušenia spotrebiteľského práva pre žalobcu ako spotrebiteľa z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú. Takéto odôvodnenie priznanej výšky finančného zadosťučinenia nie je dostatočné z hľadiska jasnosti a určitosti. Pri posudzovaní uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia, súd prvej inštancie mal poukázať na konkrétne skutkové okolnosti týkajúce sa strán sporu, ako aj aký konkrétny stav právnej neistoty žalovaný svojim konaním vyvolal.

22. Súd prvej inštancie sa neakceptovateľným spôsobom vo výsledku výšky primeraného finančného zadosťučinenia vyrovnal a nepresvedčivo odôvodnil svoj verdikt z pohľadu materiálneho výkonu spravodlivosti. Verdikt súdu má zohľadňovať na jednej strane vysvetlenie postupu pri absolvovaní tortúry súdneho konania spotrebiteľa, na strane druhej má zohľadňovať aj závažnosť porušenie práva spotrebiteľa vo výsledku priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým zamietol žalobu v časti prevyšujúcej priznanú sumu 100,- eur, nespĺňa atribúty presvedčivosti.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a súvisiaceho výroku III. o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s použitím ustanovenia § 391 CSP.

24. V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať výškou uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia nad uplatnenou sumou 100,- eur vo vyššie uvedených intenciách, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu tak, aby zostalo na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a neslúžilo na finančné obohatenie sa žalobcu. Svoje rozhodnutie náležite odôvodni tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

25. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie ako o trovách prvoinstančného tak i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).